

наедно дена и нощя живѣли, а само приквечеръ отивали до дома си за нѣщо и пакъ се заврѣщали!

Дюгенитѣ изобщо разорени а тукъ-тамѣ по нѣкои заключени. Всички кѣщии и дюгенски стѣни испродупчени, изровени и укадени. Улицитѣ били послани съ гюлета и коршуми. Често пѣти мъртвитѣ трупове по нѣколко дена се трѣкаляли. Вонята била ужасна. Раненитѣ и болнитѣ оставени безъ храни, които умирали отъ гладъ и страдания и така се разлагали по кѣщата. Веднага били намѣрени и ежедневно се изнамирали складове отъ мъртви и изгнили трупове. Такива трупове се трѣкаляли и вѣнъ отъ града.

Когато главнокомандующий пристигналъ въ нивята до Плѣвень, той намѣрилъ между царевичака скелети въ мундири, нѣкои по бѣли гащи, други съвършенно голи, които били паднали убити още на 30-й авг. нѣ турскитѣ гранати недопускали да бѣдагъ прибрани даже и раненитѣ.

Въ сѣщия день на 29-й пристигналъ въ Плѣвень и императора наедно съ румжискии князь Карла. Императора биль посрещнатъ съ голѣмо тържество отъ населението. Прозорцитѣ и балконитѣ на кѣщата съ цвѣтя били укичени. Сѣщо и улицата постлана съ цвѣтя. На църковнитѣ врати, духовенството съ кръстове, хоругви и свѣщи го посрещнало. Слѣдъ молебена, императора заведенъ въ единъ домъ на закуска.

Двора се изпълнилъ съ генерали и граждани. Представила се и една депутация която попитала за ген. Игнатиева — защитника и покровителя на християнитѣ въ Турция, искавала благодарността си къмъ него и заминала.

Ранения Османъ паша щомъ влезналъ въ двора при императора, гражданиитѣ които дошли слѣдъ него и онѣзи които се намирили тамо, въ единъ гласъ извикали: „браво, Османъ паша, браво.“ и грамадната тѣла като

Генералъ адют. Игнатиевъ.

1) Истикамитѣ сѣ единъ видъ тунели ископани подъ рѣкитѣ на право а послѣ расклонени.